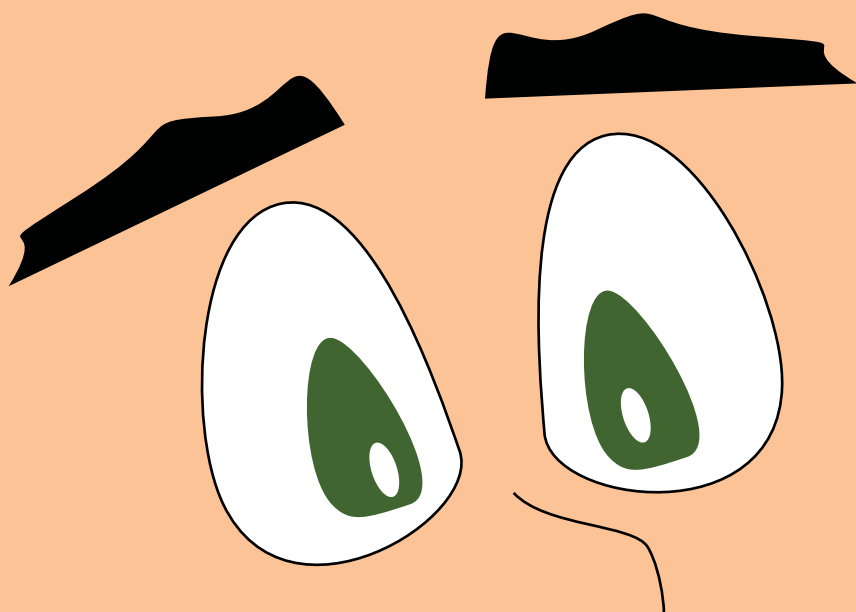

Crtice, i razmišljanja i stihovi

Odabrala i uredila
Ariana Etlinger, prof.

Grafički uredili
Ivona Lončar, 8.c
Antonio Arlič, 8.d
Dorian Vrđuka, 8.d

PROŠLOST

Svilaj je selo u blizini Bosanskog Broda gdje se rodila moja majka. Svi su živjeli mirnim i normalnim životom dok nije došao rat. Moja mama i baka morale su pobjeći i ostaviti dio života iza sebe. Ujak i djed već su bili pobjegli u Njemačku. Kuća i stvari uništene su, a njihova prošlost ostala je tamo. Svake se godine vraćamo na to isto mjesto. Kako se približavamo kući, srećem sve više nepoznatih ljudi koji mi govore da sam isti mama. Trbuh me boli od napetosti. Izlazimo pred kućom iz auta i sva prošlost mi se vrti u glavi, iako sve to nisam ja doživio. Gledam u mamu koja se trudi ostati smirena i ne pustiti suzu, baka trči oko kuće i bere jabuke sa stabla. Primim mamu za ruku, znam da joj je teško, svjestan sam toga. Ona govori da je sve to prošlost i da je to iza nje, ali joj ne vjerujem. Dok odlazimo iz Svilaja, bol polako nestaje, nestaje sve do sljedećeg puta kada ću se ponovno suočiti se sa svim tim osjećajima.

Borna Ivan Masnec, 6.d

MOJ KREDO

Moj život ne traje dugo, tek 12 godina. To je puno vremena, ali gledajući koliko inače čovjekov život otprilike traje, to i nije tako puno vremena.

Pravila koja sam ja naučio kratka su. Naučio sam da me ne bude briga što drugi misle o meni, da budem svoj, sviđalo se to drugima ili ne. Dakle, vjeruj u sebe i imaj samopoštovanja. To je moje pravilo koje bi svi trebali primjenjivati.

A sada jedno za sve nesretno zaljubljene. Ovo pravilo nisam ja izmislio, ali mi se jako sviđa. Ukoliko voliš nekoga i misliš da bi toj osobi bilo bolje s nekim drugim te da bi bila sretnija s drugom osobom, trebaš ju pustiti. Ahhh... ako ovo pročitam pred razredom, već vidim kako ih se polovica smije u sebi, ali kao što sam i rekao, ne bismo se trebali zabrinjavati time što drugi misle o nama.

Sad sam malo odlutao od teme (ili puno?). Uglavnom, sve što sam htio reći jest: voli sebe svim srcem, imaj samopoštovanja, vjeruj u sebe... to je najbitnije jer ako ne volite sebe, ni drugi vas neće voljeti.

I naravno... poštujujte ona dobra stara pravila: ne psuj, ne tuci se, budi dobar prema drugima... Uživajte u životu!

Borna Ivan Masnec, 6.d

UPUTE ZA BOLJI ŽIVOT

Najvažnije je vjerovati u sebe i biti pristojan prema drugima. Bitno je pomoći drugima jer će i nama trebati pomoć. Dijeli s drugima, dijeli pošteno. Ne vrijeđaj nikoga i ništa jer ni ti ne voliš kada tebe netko vrijeđa. Ne upadaj drugima u riječ, to je bonton. Ne uzimaj tuđe stvari bez dopuštenja jer toj osobi ono što si uzeo možda ima vrijednost koju ne može zamijeniti sav novac svijeta. Nemoj ni pomisliti na ugrožavanje prirode, Majka Pridoda će se naljutiti.

Anja Gradski, 6.d

ŠTO ME USREĆUJE

Volim svoju vjeru u Boga i sve što mi on pruža. Mir shvaćam kao njegov dar.

Volim kad se ljudi znaju zabaviti.

Ne volim mržnju. Mržnja je zlo. Ljubav je prava stvar.

Ne volim svađu. Uvijek pjevam „Imagine“ dok se netko svađa, makar ne znam sve riječi, no uvijek bar jedno shvati i prestane se svađati.

Mislim da mi je glazba najvažnija u životu, uz obitelj i školu. Što bih ja bez glazbe? Bez glazbe ne bih mogla živjeti. Glazba je strast. Za svaku svoju emociju znam puno pjesama. Ništa me ne može usrećiti niti rastužiti kao dobar solo na gitari. Mislim da se instrumentom može izraziti najveća sreća i najveća bol. Volim satove gitare. Volim kada savršeno odsviram neku pjesmu, pa makar i običnu ljestvicu.

Obožavam navalu adrenalina, primjerice nakon testa ili prije uzleta avionom. Putovanja na koja idem divna su. Zahvalna sam roditeljima na njima.

A što bih ja i bez svoje sestre? Obožavam ju kad je dobre volje! Ako je loše volje, onda smo svi u kući loše volje.

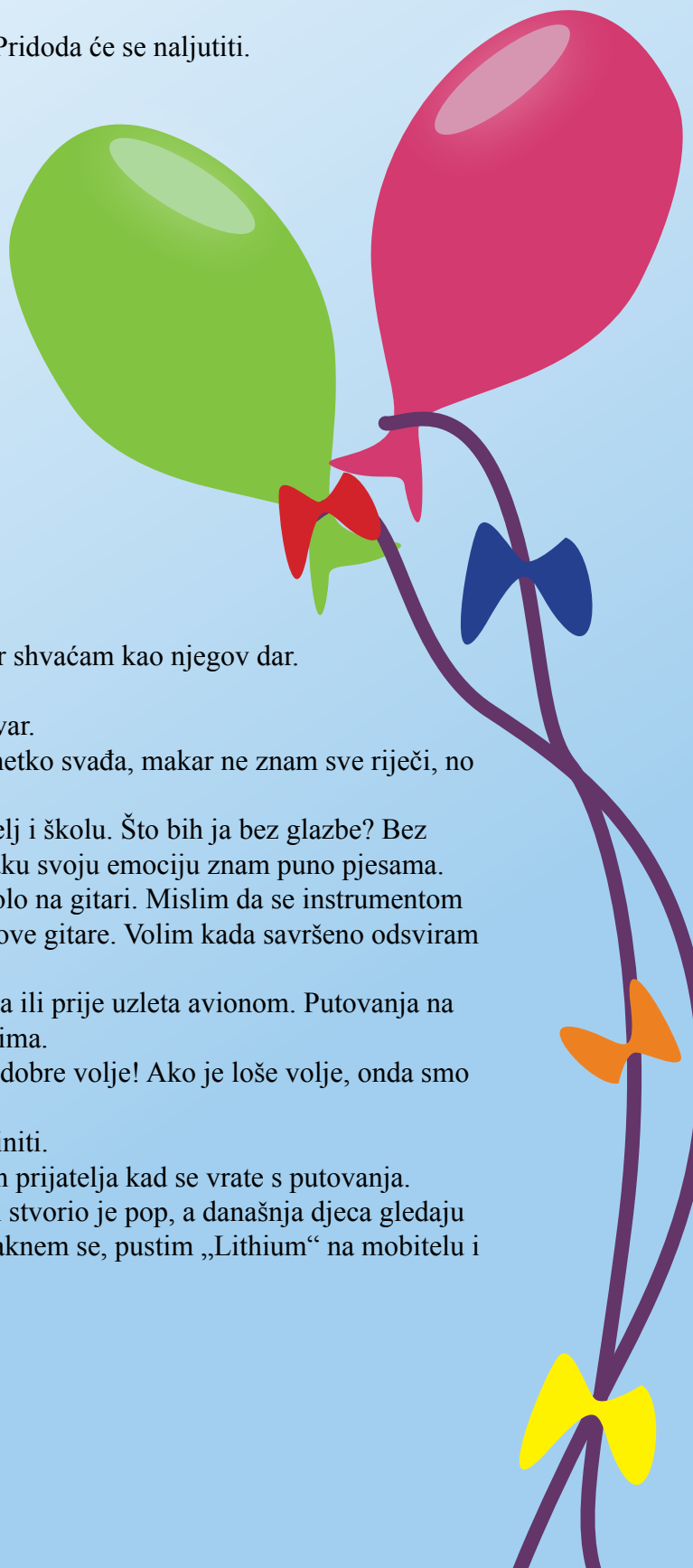
Volim zapisivati snove, to sam o nedavno počela činiti.

Volim hladan kakao, volim gledati fotografije svojih prijatelja kad se vrate s putovanja.

Najdraži su mi rock and roll bendovi. Rock and roll stvorio je pop, a današnja djeca gledaju rock s prijezirom. Kad naiđem na nekog takvog, maknem se, pustim „Lithium“ na mobitelu i baš me briga. Ta je pjesma simbol moje sreće!

Volim usrećivati druge. To mi ispuni srce!

Korina Kučinić, 6.d

KAPTOL

Zagrebe, divni moj grade!

Od malih te nogu znam, trčala sam tvojim ulicama, a nijednom se nisam izgubila.

Svaki puta kada hodam Kaptolom, sva sjećanja i uspomene prolete mi glavom. Hodam i šetam, a nikako da te se nagledam.

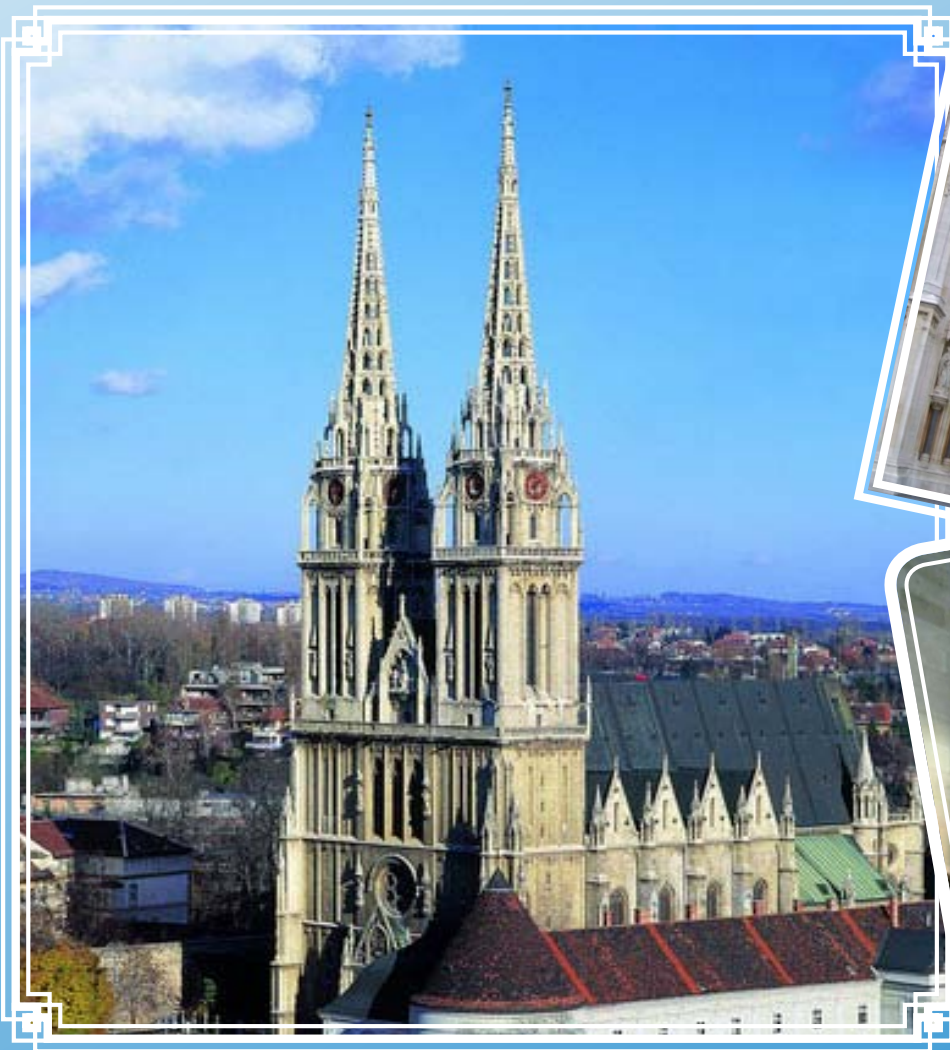
Stojim pored parka u kojem sam bila svaki dan... igrala se, padala, ali je uvijek bio netko da me podigne.

O Zagrebe, glavni grade svih Hrvata, tvoja je katedrala uvijek puna vjernika. Obožavala sam s mamom slušati propovijedi. Posebno su mi bile drage slike koje su stajale uza velike zidove. Nisam dugo bila tamo, idem se podsjetiti. O da, još uvijek je savršena. Molim se za sve siromašne i palim svijeću.

Krećem prema svojoj staroj školi i putem srećem djevojčicu koja je išla sa mnom u razred. Da ona mene nije vidjela, ja nju ne bih prepoznala. Zove se Sara, bila mi je najbolja prijateljica. Stalno smo se družile. Sjele smo i zapričale se.

Gledam na sat, vrijeme je da se vratim... ali kako da krenem, kako? Najradije bih ostala zauvijek promatrati ovaj savršeni grad.

Anja Gradski, 6.d

U POTRAZI ZA SAVRŠENSTVOM

U dubini tama
U čovjeku mana.

U svjetlu radost
A u srcu hrabrost.

U prirodi spas
U čovjeka glas.

U moru sol
U nekima bol.

Što da kažem?

Hana Krajčević, 8. d

NAŠE PLANINE

Bog ih stvori.
Čovjek se
muči, mori.

Visine
kamene i stijene
nikad pobijedene.

Dika i slava
s poljima
od zelenih trava
privlače jake,
a slabe tlače.

To su naše
planine,
skrivaju se
u magli tmine.

I stoje, štite,
ne padaju
i nove nade
otvaraju!

Dorian Vrđuka 8.d